

שחררי היא, צניעותה נמצאה בה פמ'יד. אלא היא דיתחה צדקה, יב'חכמה עשתה את זה, שחררי היא לא הפקירה את עצמה אליו, אלא מושם שידעה ידיעתך באה אליו לעשות [עמו] חסד ואמת, ועל זה באה (גפרטקייא)

והשפלה בעסק הצעה. בא ראה, מושם שהיא ידעה ידיעתך והשפלה בעסק זה, הקידוש ברוך הוא עשה שם סיוע במעשה ההוא ומיד התעבורה, והכל היה מפניו. ואם תאמר, למה לא הביא הקידוש ברוך הוא אוטם בנים מאשה אחרית? למה מזו? אלא ודאי שהיא הצרכה למעשה הצעה ולא אשא אחרית.

שתי נשים היו שמשן לבנה הצעה של יהודה, ובאו מכאן דוד מלך ושלמה המלך וממלכת הפטיש, ושתי הנשים הללו זו כmo זו, פمر ורות שפטו בעליהם בראשוניה, והן השפדרלו למעשה הצעה.

הפר השפלה אצל חמיה, שהוא יותר קרוב לבניו מאשר שמי מה הטעם היא השפלה אצלו? שפטות כי ראתה כי גורל שלה והיא לא נתנה לו לאשה, ומושם זה השפלה במעשה הצעה אצל חמיה.

רות מת בעלה, ולאחר כך השפדרלה במעשה הצעה הצעה אצל בעז, שפטות (ויח) ותגלו מרגליתו ותשכוב, והשפדרלה עמו, ואמר כן הוליך את עובד. אם אמר, למה לא יצא עובד מאשה אחרת? אלא ודאי היא הצרכה ולא אשא אחרת. ומשתי אלו לבנה ונתקן זרעו של יהודה, ושתיין עשו בכוורת, לעשות חסד עם אוטם המתים למתקן את העולם לאחר מכן.

איה צניעותא אשפחת בה פריד. אלא איה צדקת הות יב'חכמה עבדת האי, דהא איה לא אפקרת גרמיה לגבייה, אלא בגין דידי'עה ידעת וחכמתא אסתפלת. ועל דא איה אתה לגבייה למעד (עפייה) טיבו וקשות, ועל דא

אתה (להיה) ואשתדלת בעסקא דא. תא חזי, בגין דאיה ידעת ידיעתך ואשתדלת בעסקא דא. קדשא בריך הוא עבד סיועה פמן בההוא עובדא ואתעברת מיד. וכלא דוחה (דף ע"ב) מגיה. וαι תימא אמאו לא איתה קדשא בריך הוא אינון בגין מאתא אוחרא, אמא מון דא. אלא ודאי איה אצטראיכא לעובדא דא ולא אפתא אחרא.

תרין נשיין הו דמניהו אתبني זרעא דיהודה, ואותו מניהו דוד מלכא ושלמה מלכא ימלכא משיחא. ואלון תרין נשיין דא בגונא דא, פמר ורות דמיתו בעלייהו בקדמיה, ואינון אשפדרלו לעובדא דא.

פמר אשפדרלה לגבי חמיה דאייה קרייב יתר לבני דמיהו. מי טעמא איה אשפדרלה לגבייה, דכתיב כי ראתה כי גורל שלה והיא לא נתנה לו לאשה. ובגין דא אשפדרלה בעובדא דא לגבי חמיה.

רות מית בעלה ולכטר אשפדרלה בעובדא דא לגבייה דבעז דכתיב, (ויח) ותגלו מרגליתו ותשכוב. ואשתדלת בהדייה ולבתר أولית ליה לעובד. וαι תימא אמא לא נפיק עובד מאתא אחרא, אלא ודאי היא אצטראיכת ולא אפתא אחרא. ומתרין אלון אתבני ואשתכליל זרעא דיהודה, וטראונייהו בכשרות עבדו למעד טיבו עם אינון מיתיא לאתפקנא עלמא לבתר.

וזה כמו שנאמר (קהלת ז) ושבט
אני את המתים שכבר מתו, שהרי
בשדי חיות בתקלה, לא היה
בhem שבח [וזה ואחר קד היה ברם שבת],
ושפתיין התפללו לעשות חסד
ואמת עם אותם המתים, והקדוש
ברוך הוא סייע באותם המעשה
והכל היה נראה. אשרי הוא מי
שמשתדל בתורה יומם ולילה,
כמו שנאמר (יהושע א) והגית בו
יומם ולילה למען תשמר לעשות
כל הקטוב בו כי אז פצלים את
דרך וגוי.

יוסף הורד מצרים ויקנהו
פוטיפר וגוי. מה כתוב מעלה? נבר תורה
ואמור. הוא אמר לאכיו בקר נו ונו, ועל כן נבר
ויהודה. וכחוב והנה תאוים בכתנה. תאוים היו
מקם לכו אחים הי. רבי חזקה אמר, לא לך נשמע,
אלא בניהם אחדים נולדה. אמר רבי אבא, מושם לך
השתROLת למא האברה שאברה בא ראה מה כתוב,
והנה ממשיב דוד והנה זאת והוא מה-פצת
עליך פרץ. רמז באן התפרצות רשותה שפוץ זה
שמע עלי, ממשמע שבתו פוצה עליה, התפרצות
בגלא שהצטרכה להתרום לאורה, ומושם לך
התפרצויות המשבה בשאר אמות עברי עברות כובדים
ומילוט. ועל זה ויקרא שם פרץ. ולאחר שבל משעה
של יהודה נאמר שיזודה מכר לו יוסף, והוא נאם לו
לכל זה, שאם תורה היה אומר לנו אותו לאכיו,
חו' עושים לו אחיו בקה, ועל זה הודיעו אותו אחיו
משלטונו שעילם.olgסוף שלחה מאخرو ובא עלי כל
זה, קור ואפר יוסף הורד מקודש ברוך הוא
ההורד? שהפסים התקים את הגורה
לאותו המעשה לקים את הגורה
שלו שגור בין הפטרים, שבתוב
בראשית טו ידווע פרדע כי גור היה
זרעך וגוי. ויקנהו פוטיפר, לא צד
החתא קנה אותו.

פתח ואמר, (איוב ט) האמר לחרס
ולא יזרח ובعد כובדים יתחם. בא
ראאה, שבעה כובדים עשה הקודש
ברוך הוא ברקיע, ובכל רקייע
ורקייע יש כמה שמשים ממנין
לשמושו של הקודש ברוך הוא.

משום שאין לך שמש או ממנה שאין לו עבודה וشمוש לאדרנו, ועומדים כל אחד ואחד על

וזא הוא כמה דאתמר (קהלת ז) לשבח אני את
המתים שכבר מתו, דהא כד הו חיין
בקידמיה לא היה בה שבח (וזה ולבת רוח בה
שכח), וטרוייה אשתקלו למבעד טיבו
וקשות עם אונן מיתיא, וקידשא בריך הוא
סיע בההוא עובדא וכלא היה קדכא יאות.
זקאה איה מאן דasad באליריתא יממא
ויליליא. פמה דאת אמר, (יהושע א) והגית בו
יומם ולילה למען תשמר לעשות
כל הקטוב בו כי אז פצלים את
דרך וגוי.

יוסף הורד מצרים ויקנהו פוטיפר וגוי.
(זה כתיב לעיל ונבר תורה ניאבר, והוא אמר לנו אכיו בקר
נו ונו, ועל דא נבר תורה. ורבנן והנה תאוים בכתנה. תאוין הו
מקדמת דנא אהין הו. רבי חזקה אמר, לא אשטע חבי. אלא בנין
אנדרני אטלידי. אמר רבי אבא, בגין לך אשתקلت לאשבעא אובא
דאתאבד. תא תוי לך בתיב, ויהי במשיב דו והנה יאחו ותאמיר
טה-פרקצת עיליך פרץ. רמז חק פrizota קדחה דפרקיז היה רמי
עליה משמע דכתיב פרצת עלייך פrizota גבורה עצות פובים
למוך ובגון לך פrizota העביר בשאר עמי עבורי עצות פובים
ומילוט. ועל דא נבראת את שמו פרץ. ולעתך רכל עברא דיהודה אטמר
דיהודה ובין ליה ל יוסף. ואיזה גרים לה לבל הא. דאי יהודה קונה אמר
בקר לה לאכיא הו עברין לה אחוי חבי ועל דא נחתו ליה אחוי
משלטנותה דעתה. לבחר דאתגלי מארחי ואתה עליה כל דא אחדר ואפר
וישוף הורד מצרים) מאי הורד. **דאסתפם קדשא**
בריך הוא בההוא עובדא **לקיימא גזירה**
דיליליה דגזר בין הבתרים דכתיב, (בראשית טו)
ידועה תעדע כי גור יהיה זרעך וגוי. ויקנהו
פוטיפר לסטר חטא קנה ליה.

פתח ואמר, (איוב ט) האמר לחרס ולא יזרח
ובعد כובדים יתחם. תא חיזי, שבעה
ככביא עבד קדשא בריך הוא ברקיעא, וכל
רקעיעא וירקיעא אית ביה כמה שמשין ממןין
לשמשא ליה לקדשא בריך הוא.

בגין דלית לך שמשא או ממנא דלית ליה